

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 93

číslo: 7

17. února 2013

Cena: 8 Kč

Z JEDNÁNÍ CÍRKEVNÍHO ZASTUPITELSTVA V PRAZE-DEJVICÍCH

Církevní zastupitelstvo bylo svoláno na sobotu 9. února vzhledem k tomu, že na svém listopadovém zasedání v loňském roce již z důvodu nedostatečné usnášedischopnosti nemohlo projednat některé důležité body programu, především hospodářské povahy. Setkání zastupitelů otevřela modlitba, píseň „Učiň mne, Pane, nástrojem“ a především Boží slovo – bratr patriarcha vyložil text Matoušova evangelia 12,15–21, který vyjadřuje splněné proroctví o Božím služebníku. Pokora, vlídnost a trpělivost toho, jenž „nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhásí“, by pro nás měla být vzorem i dnes.

Jednání CZ předcházelo zasedání ústřední rady dne 25. ledna a 8. února, ze kterých pro CZ vzešlo několik významných návrhů. Jedním z nich bylo doporučení schválení návrhu smlouvy o vypořádání mezi Českou republikou a CČSH, předložené ministerstvem kultury 22. ledna. Církevní zastupitelstvo tento návrh schválilo a zmocnilo statutární zástupce k podpisu smlouvy.

Církevní zastupitelstvo dále schválilo výsledky hospodaření CČSH v ČR za rok 2011 a rozpočty CČSH v ČR a na Slovensku pro rok 2013. CČSH v České republice poskytla církvi na Slovensku příspěvek ve výši 300 000 Kč.

Velká část jednání CZ byla věnována způsobu rozdělení prostředků finanční náhrady podle zákona č. 428/2012 Sb. CZ konstatovalo, že majetkové nároky vyplývající z tohoto zákona se týkají výhradně církevních subjektů na území ČR, neboť se jedná o majetkové vyrovnání mezi Českou republikou a CČSH v ČR. Církevní zastupitelstvo bylo, stejně jako předchozího dne ústřední rada, podrobně seznámeno s postupem a dosavadními výsledky téměř dvouleté práce Poradní komise ÚR pro vyhodnocení ekonomických dopadů vyrovnání CČSH se státem, která je složena ze zástupců všech diecézí v České republice. Komise

předložila ústřední radě návrh na rozdělení prostředků finanční náhrady, který ústřední rada detailně prodiskutovala, doplnila a předložila církevnímu zastupitelstvu, které jej následně schválilo.

Na základě tohoto usnesení budou prostředky finanční náhrady přidělené církvi podle zákona č. 428/2012 Sb., snižené o částku 2 843 000 Kč, rozděleny na jednotlivé diecéze v následujícím poměru: Brno: 14,15 %, Hradec Králové: 21,41 %, Olomouc: 15,09 %, Plzeň: 13,15 %, Praha 36,20 %. Tento poměr byl stanoven na základě předložených návrhů zástupců jednotlivých diecézí, které zohledňovaly následující kritéria: počet náboženských obcí, počet duchovních, počet věřících a rozloha jednotlivých diecézí. Částka 2 843 000 Kč pro rok 2013 bude určena pro investice ústřední rady a bude v následujících letech valorizována. Tento klíč bude stanoven na dobu neurčitou s možností úpravy v případě potřeby.

V další části svého zasedání církevní zastupitelstvo odvolalo br. Karla Potočka z funkce předsedy CRFV. CZ pověřilo br. ing. Petra Šikýře dočasným vedením CRFV do příštího zasedání CZ, kdy bude na základě návrhů došlých z diecézí zvolen nový předseda CRFV. Církevní

Dokončení na str. 4

OHLÉDNUTÍ ZA VOLBOU PREZIDENTA

Na základě rozhovorů s řadou sester a bratří jsem se rozhodl napsat dopis po volbě prezidenta (je umístěn na webových stránkách brněnské diecéze naší církve www.ceshbrno.cz; poznámka redakce). Děkuji v něm věřícím za jejich modlitby, sděluji osobní názor na proběhlou volbu a také vyzývám k dalším modlitbám za náš národ a další dění v naší zemi.

Nikterak nezpochybňuji výsledek volby ani nevnučuji své přesvědčení. Myslím si, že výsledek prezidentské volby bez ohledu na to, kdo zvítězil, nepředstavuje po stránce morální žádné vítězství a vypovídá leccos znepokojujícího o české společnosti. Označit za těchto okolností výsledek volby za vítězství pravdy a lásky považuji za vsměch.

Nelze se divit obavám, že všechny ty neblahé jevy, které poznamenaly volební boj, budou pokračovat i po nástupu zvoleného prezidenta do úřadu a budou určovat styl politiky v naší zemi minimálně dalších 5 let.

Neměli bychom se jako občané s něčím takovým smířit. Náš úkol nekončí tím, že vhodíme při volbách ten správný lístek do urny. Demokracie přece není jen záležitostí zvolených poslanců, senátorů, těch, co získali většinu hlasů, ale všech občanů.

V předvolebním boji se otevřela řada důležitých otázek (morálka a styl komunikace v politice; úcta k oponentům a jejich názorům; vztah k vlastní minulosti a také vztah k německým sousedům a s tím i související otázka místa našeho národa v současné Evropě). Bylo by škoda,

kdyby diskuse na tato témata umlkla a znovu se zase vynořila a byla použita někým až před dalšími volbami.

Církev jistě nemá přímo zasahovat do politiky, ale jako součást občanské společnosti svým důrazem na duchovní a etické hodnoty a jejich prosazováním v životě má spoluutvářet společenské a politické klima. Právě tuto úlohu církvi a jednotlivých křesťanů jsem chtěl svým dopisem vyzdvihnout a zároveň věřící k účasti na tomto procesu vyzvat.

Petr Šandera,
biskup

ZA TROCHU LÁSKY ŠEL BYCH SVĚTA KRAJ...

*Za trochu lásky šel bych světa kraj...
šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý;
šel v ledu – ale v duši věčný máj,
šel vichřicí – však slyšel zpívat kosy,
šel pouští – a měl v srdci perly rosy.
Za trochu lásky šel bych světa kraj,
jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí...*

Kdo by si ze školních let nepamatoval verše, pocházející z básně jednoho z velikánů naší literatury. Protože o něm samotném se toho dnes už zase tolik neví a protože právě na tyto dny připadá 160. výročí jeho narození, ráda bych Jaroslavu Vrchlickému – vlastním jménem Emilu Fridovi, věnovala

několik následujících odstavců. Jaroslav Vrchlický (*17. února 1853) byl rodákem z Loun. V dětství trávil hodně času u strýce, jenž byl farářem v Ovčárech u Kolína. Snad v důsledku tohoto jeho vlivu nastoupil po gymnáziu na bohosloveckou fakultu. Již v prvním semestru přešel na filosofickou fakultu, kde byla jeho oborem historie, filosofie a francouzská literatura, kterou později hojně překládal. Aby používal pseudonym Vrchlický, mu navrhl ještě v době studií přítel, slavný lékař Thomayer, po společné návštěvě krajiny s říčkou Vrchlice, která mladému studentu učarovala. Po

studii prožil několik let v Itálii jako vychovatel v hraběcí rodině a po návratu pak učil na vysokých školách. Přestože miloval Sofii Podlipskou (sestru Karolíny Světlé) oženil se ve 24 letech s její dcerou Ludmilou. Manželství skončilo rozvratem, který přispěl k životní i tvůrčí krizi, kterou později vystřídaly nemoci a roku 1912 smrt; tu Národní listy komentovaly truchlivou zprávou „odešel král z říše české krásy“. Většinu života Vrchlického však provázela neobyčejná píle a činorodost, která se projevila třeba členstvím v Královské akade-

Dokončení na str. 3

*Různé kraje, divný lid,
boží země, všichni boží děti;
moslím, protestant i žid,
vím to, v srdci radost, klid,
budou jednou jednu hymnu pěti.*

*Všecky zladí lásky cit,
všichni padnou sobě do objetí!
Moslím, protestant i žid,
nechalo, co dělilo je, být,
boží země budou boží děti.*

*Strach mám, nemohu to skrýt,
co tak všichni jeden svátek svěťt,
moslím, protestant i žid,
katolík bych nemusil se rdít,
stranou stát, kde s nimi chtěl bych pěti.*

*Ptám se patře v hvězdný trpyt,
slyše stromů šumot, ševel sněti:
“Proč byls, Kriste, na kříž vbit?
Moslím, protestant i žid
i já – všichni jsme přec tvoje děti!”*

Z knihy Jaroslava Vrchlického *Písň poutníka*

Vážně i nevážně

V poslední době se často dovídáme z tisku, televize a rozhlasu, že v naší zemi se ke křesťanství hlásí už méně než polovina obyvatel. Naproti tomu jsou diváci televizního pořadu *Taxík překvapení* tím, že 75 % účastníků této soutěže se ve chvíli, kdy se v taxíku objeví světelné signály a ozve se znělka, začne modlit.

Zahranční jazykovědci se rozhodli, že přeloží do jazyka jedné africké země alespoň Nový zákon, aby se domorodci mohli blíže seznámit s evangelijním poselstvím. Než překladatelé dali text vytisknout, navštívili onu zemi, aby se poradili s místními vzdělanci, zdali je překlad srozumitelný. Když při tom zazněla věta ze Zjevení Janova 3,20: „Hle, stojím před dveřmi a tluču,“ ozvali se místní vzdělanci: „Tomu by u nás lidé nerozuměli.“ – „Proč?“ – „Protože většinou bydlí ve stanech a tam dveře nejsou.“ – „A co tedy mají u vchodu?“ – „Závěs a na ten se tlouci nedá.“ – „A když tam jde někdo na návštěvu, jak se ohlásí, aby obyvatelé stanu věděli, že někdo k nim jde?“ – „Zakašle.“ I nezbylo oněm jazykovědcům, než aby zmíněnou větu přeložili takto: „Hle, stojím před závěsem a kašlu.“

V našich trolejbusích se před časem objevily na držadlech nápisy *Packu sem*. Jednou nastoupila do jednoho trolejbusu paní s malým psem. Všechna sedadla byla obsazena a žena musela stát. Zamířila rukou k držadlu a četla uvedený pokyn. Zvedla tedy psíka a snažila se jej přimět, aby se chytil držadla. Nedařilo se jí to. Z obavy, že by mohla být pokutována, na nejbližší zastávce i se psem vystoupila.

V našem městě na hlavních dveřích velkého paneláku, v jehož přízemí je několik ordinací pro dospělé i pro děti, se najednou objevilo toto upozornění: *VSTUP K DĚTSKÉ LÉKAŘCE JEN S KOČÁRKAMA*. Ke vchodu přicházely maminky s odrostlejšími dětmi, četly si tuto větu s jazykovým prohrěškem, v rozpacích čekaly, až vyjde někdo od dětské lékařky s kočárkem, a prosily ho o zapůjčení tohoto „dopravního prostředku“, aby se dostaly dovnitř. Brzy se našel i podnikatel, který si opatřil několik starých kočárků a půjčoval je za menší poplatek. Začal vyřezávat najevo, že pro rodiče s většími dětmi, které už z kočárků vyrostly, existuje druhý vchod na boční straně domu, kde je vstup možný i bez kočárku, což však na hlavních dveřích zapomněli uvést.

Zdeněk Svoboda

Z kazatelského plánu

I. neděle postní

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.

ŽALM 91,15–16

První čtení (varianta I): Deuteronomium 26,4–10

První čtení (varianta II): Deuteronomium 26,16–19

Tužby postní:

2. Aby nám dal sílu sebe sama zapít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby si upřímným pokáním a vnitřní očistou naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože Vykupiteli, děkujeme ti, že si nás tříbíš a ukazuješ nám cestu svých příkazání. Dej, ať nepodléháme pokušení a naopak ať činíme skutky křesťanského života! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 10,8b–13

Evangelium: Lukáš 4,1–13

Verš k obětování: Žalm 25,10

Verš k požehnání: Deuteronomium 8,3

Modlitba k požehnání:

Bože Vykupiteli, odstraňuj z našeho sboru každou přetvářku a malicherné spory a posvěť naše duše, ať se přimknou k pravé zbožnosti! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 118, 148, 156

V BOŽÍ ŠKOLE

Dokončení z minulého čísla

Pojď, klekneme si a budeme Pána chválit!“ S těžkým srdcem jsem tehdy klesla na kolena a v pláči, který nešel potlačit, jsem spolu s ní děkovala za svoje mladé a vzdávala Bohu čest. Pán Ježíš řekl: „Přichází-li kdo ke mně, a svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry, ano i sám sebe, neklade až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem.“ L 14,20

Klást na druhé místo, aby snad nedošlo u nikoho k omylu, není doslovné oddělení se od členů rodiny, kteří nemají osobní vztah k Bohu, ale oddělení se od jejich názorů po rozumové i morální stránce, pokud jejich názory odporují tomu, čemu učí Ježíš. Podobně to vyjádřil apoštol Petr: „Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás a ne jeho.“ Skutky 4,19

Jak jsem se již několikrát v těchto vzpomínkách zmínila, jedním z nej-

důležitějších rysů Božího Slova je skutečnost, že je věrné a pravé. A to jsem směla i já poznat. Netrvalo ani dva měsíce a Pán Ježíš mi přivedl syna s celou jeho rodinou.

A kromě toho mi dal během mého působení tolik bratrů a sester a mnohokrát mě skrze ně potěšil. Jsem mu za každého z nich velice věčná. Děkuji i dnes svatému Bohu, že smím patřit do rodiny dětí Božích. Jsem mu vděčná i za skutečnost, že všichni, kdo patří Pánu Ježíši, si dobře rozumějí, protože jsou vedeni tímtež Duchem svatým. Děkuji za to, že mezi dětmi Božími nezáleží na tom, kdo z které církve je, ale na skutečnosti, zda vydal svůj život Pánu Ježíši a žije ve spojení s ním. **BUĎ SLÁVA BOHU OTCI, I SYNU, I DUCHU SVATÉMU, NA VĚKY VĚKŮ. AMEN!**

ZÁVĚR

Cílem mé snahy seznámit vás s těmito příběhy byla touha povzbudit vás, abyste neklesali v ničem, co

vás potká. Náš Bůh je milující. On utvořil naše srdce a on také rozumí všem našim skutkům. A proto nám rád pomáhá. Neztrácejte naději, ani tehdy, nebudou-li vaše modlitby vyslyšeny. Věřím tomu, že Boží vůle je pro každého z nás dobrá.

To, co se nám může zdát těžké, může být součástí jeho láskyplné výchovy. Pán Ježíš řekl: „*To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení, ale vzhopte se, já jsem přemohl svět.*“ (Jan 16,33) a apoštol Pavel napsal: „*Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.*“ (Filipským 4,13) Chcete-li se více dozvědět o tom, jak to s Boží výchovou je, přečtěte si ze své Bible: Židům 12,1–12.

Ohlasy, připomínky a pozdravy autorce této knihy můžete posílat na e-mailovou adresu: cernegova.m@volny.cz.

Marie Černegová

NEJPRVE SE PODÍVEJME DO BIBLE

„...tvá svědectví budou nadále mým potěšením, jsou to moji rádci.“ (Z 119,24)

Před několika lety se na úvodní straně velkého telefonního seznamu pro náš okres objevila tato věta: „Nejdříve se podívejte do této knihy!“

Šlo o to, že mnoho lidí místo toho, aby telefonní seznam otevřeli, rovnou volali na informace o telefonních číslech. To v mé mysli vyvolalo duchovní paralelu: předtím, než začneme cokoli řešit nebo hledat Boží vedení pro konkrétní situaci, měli bychom se nejprve podívat do jeho slova – a tam hle-

dat jeho vůli. Pokud na Bibli zapomenáme, riskujeme, že se budeme zaplétat do vztahů, které nebudou požehnáním, a do věcí, které se Bohu nebudou líbit.

O. T. Gifford ve své knize *Vodítka pro mladé věřící* poznamenává: „Pokud jste zlenivěli, čtete Jakubův list. Pokud ochabuje vaše víra, čtete Pavlovy listy. Pokud zápasíte s netrpělivostí, přemíťte o knize Jób. Jste-li někdy tvrdohlaví, zkuste se podívat na Mojžíše. Pokud se vám strachy třesou

kolena, čtete si o Eliášovi. Pokud ve vašem srdci chybí radost a vděk, naslouchejte slovům krále Davida. Vnímáte-li duchovní vlačnost, dovolte apoštolu Janovi, aby vás objal. Pokud ztrácíte naději do budoucna, ponořte se do knihy Zjevení a uvidíte odlesk nebeské slávy!“

Příteli, kladeš-li si jakékoliv otázky ohledně dnešního dne, otevři Bibli – tam jsou rady z nejceňnějších. „Nejdříve se podívejte do této knihy!“ **HGB**

Nad Písmem

POUŠŤ VŠEDNÍHO DNE

L 4,1–13

Vstupujeme do období postní přípravy na velikonoce. Půst neboli sebeomezování za účelem duchovního očištění a přípravy patří neodmyslitelně ke křesťanskému životu. Vzpomeňme si například na Ježíšova doporučení k postu: „Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ Mt 6,17–19.

Zpráva o Ježíšově půstu popisuje nejen Ježíšův duchovní zápas, ale je zároveň inspirací k tomu, aby se člověk v čtyřicetidenním „jarním úklidu“ své duše, a nejen v něm, zvláště zaměřil na několik oblastí svého všedního dne.

Za prvé jaké máme životní priority. Je naše péče o sebe sama a své blízké vyvážená? Člověk je duch, duše a tělo. Není nám některá z těchto částí popelkou? Pečujeme o celého člověka se stejným úsilím? Vždyť pamatujme na to, že „nejenom chlebem je člověk živ...“

Za druhé je potřeba zvážit, komu se obrazně řečeno, klaníme, koho si ve svém životě vážíme a komu se

chceme podobat. Věci v životě nejsou černobílé, ale přesto jsou lidé a okolnosti, které směřují k Bohu a Božímu slovu jako k základu lidské existence, a ty, které naopak vyzdvihují pouze člověka jako míru všech věcí. Na jedné straně je tu pokora a touha po Boží pravdě a milosrdenství, na druhé straně bohorovnost a víra v neomylnost lidského soudu. Někdy bereme i v dobré víře zákon, moc a pravdu do svých rukou a zapomínáme na křehkost lidské vůle i svědomí. I pro nás však platí, že „Hospodinu, Bohu svému se budeš klanět, a jeho jediného uctívat.“

Za třetí bychom se měli zamyslet nad naším duchovním stavem. Jestli nemáme tendenci upadat do duchovní pýchy a nadřazenosti anebo naopak jestli neznevažujeme Boží milost, když vědomě znovu

a znovu přestupujeme Boží řád s vírou, že Bůh nám musí odpustit. Je pravda, že Bůh odpouští stokrát, ba tisíckrát, ale jsme si jisti, že musí odpustit i po tisíci prvé? Vždyť všichni známe slova o tom, že cesta do Božího království je úzká a ne každý do ní vejde. Rozvažujme tedy o tom, co pro nás konkrétně znamená: „Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého!“

V Písmu čteme o tom, že Pán Ježíš na poušti zvítězil, my však máme zkušenost, že mnohokrát s hříchem prohráváme. Přesto má cenu znova a znova zápasit, ne ve falešné víře v množnost jednou provždy zvítězit nad ďáblem, ale proto, abychom mohli být Kristu, sobě samým i svým bližním lepším přítelem. A k tomu by nám také měla pomoci postní doba, do které nyní vstupujeme.

David Smetana

Pane, ved' nás pouští našich životů. Promlouvej k nám skrze Písmo svaté, dej nám moudrá rozhodnutí a sílu vytrvat na cestě Božího království až do našeho konce. Amen

ZA SESTROU KVĚTOSLAVOU BEZDIČKOVOU

V sobotu 26. ledna odpoledne, obklopena láskyplnou přítomností své dcery Ireny a syna Petra, zemřela v Brně-Komině sestra Květoslava Bezdičková, dlouholetá farářka řady náboženských obcí: Duchcov, Most, Chomutov, Bílina, Litvínov, Třebíč, Brno-Husovice, Brno-Maloměřice a Brno, Botanická. Od listopadu loňského roku trpěla těžkou nemocí, která jí nedovolila věnovat se službě.

Květoslava Bezdičková se narodila v roce 1933 v Brně-Komině. Od dětství byl její život spjat s náboženskou obcí v Brně-Žabovřeskách. Působili na ni svým příkladem místní duchovní, zvláště br. farář Josef Brychta. Do života náboženské obce se zapojila jako učitelka nedělní školy, jako členka jednoty mládeže, Kolářského kolektivu a diecézního svazu jednot mládeže (DIS-JEM). Setkání s opravdovými křesťany a působení jejich příkladu ji přivedlo nakonec k rozhodnutí studovat na bohoslovecké fakultě a věnovat se duchovenské službě. Při studiu se seznámila se svým budoucím manželem Františkem, farářem a pozdějším diecézním tajemníkem v Brně. Po absolutoriu fakulty byla 19. 6. 1955 v Husově sboru na Vinohradech vysvěcena na kněze. První léta její duchovenské služby jsou spjata s náboženskými obcemi na severu Čech. Roku 1961 odchází s manželem do brněnské diecéze, kde nejprve sloužila na Vysočině a od roku 1965 ve sboru v Brně-Maloměřicích a postupně i dalších obcích. Farářkou v Maloměřicích však zůstala po celou tu dobu až do konce svého života. Kromě farářské činnosti také pracovala pro diecézi – v rámci teologických kurzů a seminářů. Studijním zájmem sestry Květoslavy byla biblická teologie – Nový zákon. Spolu se svými kolegy a vrstevníky (A. Mádr, J. Bednařík, V. a L. Štěpánková, M. Skálová...) se snažili uplatňovat v brněnské diecézi zásady biblické teologie a také navazovat ekumenické kontakty i směrem do zahraničí. V dobách uvolnění se spolu s dalšími intenzivně věnovala práci s dětmi. Sestra Květoslava, jak jsem ji mohl poz-

nat, se stále aktivně zapojovala do dění v diecézi a celé církvi. Po dlouhou dobu také zastupovala naši církev v rámci brněnské ekumeny. Organizovala pravidelně modlitební dny žen, ale také se výrazně podílela na ekumenickém životě v rámci Aliančního týdne a Týdne modliteb za jednotu křesťanů v městě Brně. Po zkušenostech z pastorače v posledních letech založila a vedla na Botanické církevní klub pro seniory zvaný Klubičko. Podařilo se jí k tomuto dílu oslovit a shromáždit seniory z různých brněnských obcí i mimo církve. Přes generační rozdíl a přirozenou rozličnost názorů jsem se sestrou Květoslavou cítil vnitřní názorovou jednotu. Oceňoval jsem její otevřenost, ochotu vyslechnout a pochopit druhého. Patřila k okruhu těch,

s nimiž jsem se radil zejména o věcech personálních. Jejího úsudku a rady jsem si vždy vážil. Jsem vděčný za její nasazení pro církevní dílo, kterým někdy zastínila i své mladší kolegy. Rád jsem do její péče svěřoval začínající mladé duchovní. Dokázala je přijímat a věnovat se jim opravdu mateřsky, a tak je uvádět do duchovenské služby. Při přípravě jejího pohřbu jsem si četl několik jejích vlastních životopisů. Věta z jednoho z nich shrnuje snad vše: „Všechnu dosavadní službu jsem brala opravdu jako službu Pánu církve a bližním. Chtěla bych žít naději v dobrou budoucnost církve a v její užitečnost světu.“ Ano, tak jest! Co k tomu dodat? Jen: Přijmi, Pane, svou věrnou služebnici a požehnej její památku!

Petr Šandera, biskup

Ve chvíli, kdy se s Květoslavou Bezdičkovou loučili v Husově sboru v Brně na Botanické členové rodiny i církve, mysleli jsme na zesnulou sestru a spoluslužebnici. Padesát sedm let sloužila jako farářka církvi a byla svědomitou „šafářkou“ v deseti náboženských obcích v Čechách a na Moravě. Ne že by si obce vybírala podle svého přání, ale šla tam, kde ji církve potřebovala. Přijala přece povolání od našeho Pána, aby byla dobrou a věrnou služebnicí, potřebnou sestřím a bratřím. Svitila jim v čase trápení světlem lásky a pokoje evangelia Kristova a současné společnosti církve, které často bývá nemastné, neslané, dochucovala špetkou Boží pravdy, Kristova milosrdenství i radosti. Se svou rodinou a manželem Františkem rostli na kmeni života Kristova jako ratolesti nesoucí krásné a dobré ovoce Božího Ducha, jímž je trpělivost, laskavost, dobrota, tichost a sebeovládání. Nyní jsou vzpomínky na sestru Květu čerstvé, krásné a vroucí. Vzpomeneme si na ni za rok, za pět let? Jistě ano. Právě dnes jsme slyšeli na 2. programu rozhlasu v pořadu „Jak to vidí“ biskupa Václava Malého, který vedle několika aktualit připomněl výročí úmrtí Olgy Havlové, na niž v církvi vzpomněli při zádušní mši jako na první dámu republiky, která se zasadila za postižené, opuštěné a nemohoucí a na pomoc pro ně založila nadaci, která těmto lidem pomáhá i po její smrti. Také o věrné služebnici sestře Květě máme podle Písma naději, že „v paměti věčné žítí bude spravedlivý, paměti zlé nemusí se báti.“

Jiřina Klásková

Sestra farářka Květoslava Bezdičková

„TÍ, ČO SA SPOLIEHAJÚ NA HOSPODINA, SÚ AKO VRCH SION; TEN SA NEPOHNE, TRVÁ NAVEKY.“ (Ž 125,1)

Náboženská obec CČSH v Košiciach si slávnostnými bohoslužbami v 2. nedeli po Zjavení Pána mudrcem, 20. 1. 2013, vďakane pripomenula 15. výročie znovuobnovenia svojej činnosti. Bohoslužby viedli br. ján Bohumil Kaman a br. vikár Ján B. K. Lauko; zaznel aj pozdravný list br. biskupa slovenského ThDr. Jana Hradila, Th.D., ktorý sa pre zaneprázdnenosť – musel byť prítomný na ekumenických bohoslužbách za jednotu kresťanov v Bratislave – nemohol na týchto bohoslužbách osobne zúčastniť. V rámci Liturgie ThDr. Farského zazneli v podaní Ženského speváckeho zboru Českého spolku v Košiciach duchovné piesne starších i novších autorov klasickej hudby. Prosíme Hospodina, nášho nebeského Otca, aby nám bol naďalej prítomný zo svojou milosťou a láskou, ako nám ju zjavil skrze svojho Syna a nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, Hlavy cirkvi, tak v prítomnosti ako i do budúcnosti, aby naša NO bola duchovným domovom pre mnohých, aby viera, nádej a láska v nás prekvitala. Prosíme o dary Ducha svätého; posväcuj, posilňuj a povzbudzuj nás k hlbšiemu a plnšiemu životu s Ježišom Kristom, ktorý vedie našu vieru od začiatku až do konečného cieľa. Nech je medzi nami neustále vzdávaná Tebe, Otče nebeský, česť a sláva skrze Krista v Duchu svätom; tebe, Trojedinému Bohu, buď sláva od vekov až na veky. Amen.

Za NO CČSH v Košiciach
Ján B. K. Lauko, vikár

ZA TROCHU LÁSKY...

Pokračování ze str. 1

mii v Padově, tovaryštva polského v Paříži či v České akademii věd a umění... Císař František Josef I. ho v roce 1901 jmenoval doživotním členem Panské sněmovny čili druhé komory rakouského parlamentu, kde Vrchlický pronesl plamennou řeč ve prospěch svobodných voleb. Již za studií se také seznámil s řadou osobností našeho kulturního a literárního života, např. s Aloisem Jiráskem, J. V. Sládkem a Juliem Zeyerem. S posledními dvěma jej spojila úzká spolupráce v časopise Lumír. Tato tendence vyvolala ve 2. polovině 70. let ostrou reakci tzv. národního křídla české literatury, kteří lumírovským vytýkali přehlížení potřeb národního života. Od 80. a 90. let Vrchlického dílo čelilo i četným útokům nastupující modernistické generace...

Verš, který jsme uvedli na začátku, je ze sbírky Okna v bouři; mezi další známé básnické sbírky patří například Dojmy a rozmary, Písně poutníka, Hudba v duši či Poutí k Eldorádu. Epický žánr zastupují například Selské balady a Zlomky epeje, v nichž se básník nechal inspirovat obdobím slovanského pohanského starověku a také legendou o svatém Prokopovi, kterou pojal jako přechod od pohanství ke křesťanské spiritualitě. Nicméně křesťanský středověk či lépe církve viděl kriticky, negativně vnímal její moc. Na druhou stranu, soudě například podle jeho Písní poutníka, byl Vrchlický vlastně takovým předchůdcem dnešní ekumeny – s verši, které citujeme na straně 1, by dnes jistě uspěl na různých ekumenických bohoslužbách a mezináboženských setkáních...

Mezi divadelními hrami psanými pro Národní divadlo vynikla Noc na Karlštejně, dnes notoricky známá zejména díky zdařilému a půvabnému filmovému zpracování režisérem Zdeňkem Podskalským. Uvedli jsme, že Vrchlického dílo mělo řadu kritiků (včetně T. G. Masaryka); i ti však většinou ocenili místné překlady z mnoha jazyků, které jsou většinou osobitým tvůrčím dílem – (Faust, Božská komedie, Květy zla, Tři mušketýři, Andersenovy pohádky). Kdo by si chtěl připomenout a osvojit některé další znalosti z básnickova života a díla a nemá to daleko do jeho rodného města, může až do 1. dubna navštívit výstavu, kterou v Oblastním muzeu města Louny v Pivovarské ulici 28 připravila Akademie věd s Památkovým úřadem národního písemnictví a Literární akademii Josefa Škvoreckého k 160. výročí narození a 100. výročí básnickova úmrtí.

Klára Břeňová

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – PODĚKOVÁNÍ

Vážený bratře Jindro,
dovolte mi, prosím, touto cestou poděkovat za vzpomínky na našeho milého a nezapomenutelného bratra faráře Jaroslava Bendla **Svou svobodou hájit životem v Blahoslavu pro rok 2013.** Když jsem nalistovala váš příspěvek, nemohla jsem uvěřit fotografii, jen jsem hlesla: „Náš bratr farář Jaroslav Bendl, drahý a milovaný.“ Jeho jsme potkali po dlouhé cestě přes celé Čechy z Teplic Šanova na Vysočinu do Žďáru n. S., kam nás, hraničáře, vyhnala zářijová mobilizace. Rodiče se třemi dcerkami (jednáct, devět a sedm let) a miliony dalších Čechoslováků museli opustit své domovy. Tam v Krušnohoří nás bylo! Naše rodina – tatínek železničář, maminka tovární dělnice. V noci z 22. na 23. září 1938 – ranec peřin a prádla, něco jídla do hýtláku a pryč. Viděl jste, bratře Jindro, seriál Vlak dětství a naděje? S pí. Růžičkovou a s p. Zindulkou a dvěma děvčaty? Tak to opravdu bylo. Naši mobilizovaní tátové zůstali doma v pohraničí, že by snad... Přijeli za námi po dvou měsících a zase jsme se stěhovali. Znovu do nákladních vagonů, i náš chudý

majetek zůstal doma v Teplicích. Soiva jsme se trochu rozkoukali, opět přesun. Tentokrát o 150 km ze Žďáru nad Sázavou do Sázavy nad Sázavou. Teď to jsou Černé Budy. Tam nám pomohla paní učitelka Procházková, vdova se třemi syny, kterým zřejmě z rozčilení zemřel před Vánoci otec na infarkt. Pronajala nám dvě místnosti, a měli jsme domov. A tady v Sázavě jsme potkali našeho bratra faráře Jaroslava Bendla. Takový člověk to byl, že jsem do hloubi duše dojata, ačkoliv od té doby uběhlo 75 let! V Sázavě se nás ujaly sestry z Československé církve, kde nás rodiče dali pokřtít. Obřad vykonal bratr farář Bendl. Citila jsem, že ho všichni moc potřebujeme. Poté, co v květnu 1939 přišel na Sázavu, podnítil výstavbu nové kostelní budovy. My, školní děti, jsme po vyučování oklepávaly kámen a cihly, štástmy, když nás bratr farář pochválil. 7. září 1941 byl Sbor opata Prokopa otevřen. Smím se přiznat, bratře Jindro, že jsem se jako dítě do našeho milovaného bratra faráře zamilovala a že se mnou jde dlouhým těžkým životem a stále mi pomáhá?

Protože všechna jeho kázání mířila k srdci. Jsou ve mně, stejně jako vzpomínka na něj. I se snoubenkou bratra faráře Zorkou Vyhnančovou jsme se znaly, byl by starší. Přišlo to jako blesk z čisté oblohy, když se s námi loučil. Vzal mě za rameno a řekl: „Věrko, až bude po válce, studuj, uč se cizím řečem, máš na to!“ Prostě bratr farář je stále se mnou! O mračnech nad ním, o surovém sprostém udání věděla celá Sázava. Nevím, kdo přinesl těžkou zprávu, že je v Petschkově paláci a na Pankráci. Vše se postupně dospějí dozvěděli. I to, že dotrpěl v solných dolech v Polsku. Naši rodiče se přátelili s Vyhnančovými, Pecharovými, Cháberovými, Traxlerovými, Procházkovými. Jejich děti s námi chodily do školy. Několik těch „dětí“ ještě žije, setkáváme se a vzpomínáme. Jsem členkou naší církve sedmdesát pět let a čtyřicet let chodím do kostela na Staroměstském náměstí na bohoslužby, cítím se tu doma!

Věra Haislerová-Polesná
náboženská obec
Praha-Staré Město

ZPRÁVY

Pěvecké sbory, přijďte do Prahy!

Srdečně vás zveme k účasti na Festivalu duchovní hudby 2013. Již XIV. ročník festivalu se tradičně uskuteční v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze 5. července od 16 hodin. Přihlášky budeme přijímat do 28. února 2013. Váš program by neměl přesáhnout deset minut. Setkáte se zde s řadou dalších pěveckých sborů z náboženských obcí, získáte nové kontakty a uslyšíte, co, kde a jak v naší církvi zpíváme. Festival se těší značnému zájmu posluchačů a stal se již nedílnou součástí pražského hudebního léta.

Přihlášky posílejte na adresu:

Kulturní rada ČČSH, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6 nebo e-mailem: jiri.vanicek@ccsh.cz

Marketa.Hlasivcova@post.cz

Pozvánka

Církev československá husitská si vás dovoluje pozvat na prezentaci publikace MISTR JAN HUS v proměnách času a jeho posel-

ství víry dnešku, která se koná pod záštitou paní starostky Městské části Praha 2 Mgr. Jany Černochové v úterý 26. února od 17 hodin v prostorách Novoměstské radnice v Praze.

Program:

- Zahájení – patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D.
 - Představení knihy – prof. ThDr. Zdeněk Kučera, Dr.h.c
 - Mistru Janovi s láskou, literárně-hudební pořad Alfreda Strejčka a Margit Klepáčové
 - K Husovu výročí 2015 – prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek, Dr.h.c., děkan HTF UK
 - Společný zpěv chorálu Jezu Kriste, štědrý kněže
 - Poděkování a zakončení.
- Akce se koná v rámci husovského trienaria, vstup volný. (red)

V pondělí 4. března

slouží Mgr. Vladislav Pek

V pondělí 11. března

slouží Bc. Vladimír Volráb

V pondělí 18. března

slouží Bc. Jitka Brejtrková

V pondělí 25. března

slouží Mgr. Petr Wagner

Renata Wesleyová,
farářka

Přednáška v Dejvicích

Strážce ohně – Strhující příběh z dob Cyrila a Metoděje. Pátek 22. února v 19 hodin v budově naší církve v Komenského sále, Wuchterlově ul. 5. Program:

- Erudovaná přednáška o Cyrilu a Metoději a době, ve které žili
- Představení pozoruhodné historické knihy pro děti
- Bohatý obrazový materiál
- Duchovní úvaha „O zvěstování Ježíše Krista“
- Pohoštění: chléb, sýr, víno a medovina (red)

Mene Tekel

Od 25. února do 3. března se koná již VII. ročník mezinárodního festivalu proti totalitě, zlu a násilí, pro paměť národa Mene Tekel. Během sedmi dnů proběhne v Praze řada projekcí, výstav, přednášek, seminářů, besed a představení, v rámci nichž se návštěvníci budou moci seznámit s dobovými dokumenty a vyslechnout svědectví lidí, kteří zlo v podobě politických perzekucí, omezování svobody a důstojnosti zažili na vlastní kůži.

Festival bude slavnostně zahájen v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí a 3. března jej ukončí jako obvykle bohoslužba v katedrále sv. Víta za popravené, umučené a zemřelé politické vězně. (red)

Divadlo Mana zve

• **Neděle 24. února v 17 hodin:** *Ženich pro čertici*. Veselá pohádka s melodickými písničkami vypráví jednoduchou, ale vtipnou zápletku o čertici Teofilu. Na prknech Vršovického divadla Mana uvádí pohádku v premiéře legendární skupina amatérského divadla ve Vršovicích BOZDĚCH u příležitosti 120. výročí svého vzniku.

• **Čtvrtek 28. února v 19 hodin:** *Rudolf Pellar 90 aneb Takový sníh už nepadá...* Vzpomínkový večer na herce, zpěváka, překladatele, moderátora, šansoniéra, hudebního pedagoga a především skromného a laskavého člověka. Moderátor večera: Robert Tamchyna. Z knihy R. Pellara „Nejdřív se musíte narodit“ čtou, zpívají: Igor Šebo, Hanka Frejková, Věra Nerušilová, Jana Rychterová, Milan Jíra, Jan Petránek a Hana Soukupová. Pořad připravila: režisérka Olga Strusková.

Divadlo Mana, Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967, Praha 10 - Vršovice, www.divadlomana.cz.

Jiřina Hůlková

EKUMENY

BOHOSLUŽBY EKUMENICKY, MEZINÁRODNĚ

V posledních čtyřech dnech ledna se sešla Pracovní skupina k bohoslužebnému programu pro Valné shromáždění Konference evropských církví (CEC). Tato skupina je svolávána vždy před začátkem Valného shromáždění, aby pro delegáty členských církví včetně ČČSH připravila bohoslužebný a modlitební program. Ačkoliv jedná Valné shromáždění často zejména o věcech závažných – právních, ekonomických, organizačních, je to také příležitost, kdy se všechny členské církve CEC sejdou na týden na jednom místě, modlí se spolu a chválí Boha za dar Ducha, který tyto různé církve v různých evropských zemích užívají ke službě Kristu i lidem ve svém okolí. Letošní Valné shromáždění se bude konat v červenci v Budapešti a protože se má hlasovat o nové ústavě, bude to jednání velmi náročné, plné emocí, a proto musí být čas na modlitbu skutečně užitek. Do pracovní skupiny jsem byla přizvána jako členka Ústředního výboru CEC, ale také jako hudebnice. Po loňském úvodním setkání jsme tentokrát měli za úkol dotáhnout do konce všechny naše plány: dokončit zpěvník (objeví se v něm anglický překlad naší zpěvníkové písně 121), finalizovat text a písně na ranní konfesní pobožnosti (anglikánskou, protestantskou, pravoslavnou a arménskou pravoslavnou), domluvit se na podobě poledních a nočních modliteb a zjistit, jak pokračují místní církve, reformovaná a luterská, s přípravou krátkých večerních pobožností. Maďarská státní televize bude úvodní pobožnost 3. 7. vysílat živě. V nedalekém kostele jsme si proto šli přímo vyzkoušet, jak můžeme rozvrhnout prostor, naplánovat „choreografii“ toho množství liturgů z různých tradic a také jsme zavítali do samotného kongresového centra, kde celý týden strávíme zahlcení papíry, ale také s písní chval na rtech. Doufám tedy, že se delegátům výsledek naší práce bude líbit. A zpěvníček si já osobně určitě přivezu domů a zařadím k jeho předchůdcům z jiných ekumenických akcí. Kdo ví totiž, kdy se může hodit píseň teskná maďarská, hravá anglická, důstojná německá nebo pokorná pravoslavná? Hudební bohatství našich bratří a sester v Evropě i po světě je nádherným svědectvím různého působení Ducha, kterému u nás věnujeme zatím jen malou pozornost. Kateřina Děkanovská

V PŘEROVĚ ARCHEOLOGOVÉ ODKRYLI ZÁKLADY BRATRSKÉ ŠKOLY ZE 16. STOLETÍ, KDE PŮSOBIL JAN AMOS KOMENSKÝ

Archeologové společnosti Archaia Olomouc o. p. s. odkryli v létě loňského roku v Přerově základy bratrské školy ze 16. století, kde působil Jan Amos Komenský. O něco dříve byl v jejím těsném sousedství objeven také bratrský kostelík ze stejného století, v době rekatolizace přejmenovaný na kostel sv. Marka. Obě tyto budovy byly významným centrem bratrského života pro celou oblast, kromě Komenského jsou s místem spjata i jména jako Jan Blahoslav nebo Karel starší ze Žerotína. Podle slov archeologa Mgr. Zdeňka Schenka jsou tyto nálezy unikátní a v kontextu výročí 420 let od narození J. A. Komenského nabývají historického významu pro celou Evropu. Křesťan dnes

TOMÁŠ HALÍK CITOVAL NA SLOVENSKU JANA HUSA: MILUJTE SE A PRAVDY KAŽDĚMU PŘEJTE

Profesor Tomáš Halík bol tento týždeň hosťom relácie Lampa v Slovenskej televízii, ktorú moderuje Štefan Hríb, šéfredaktor časopisu Týždeň. V takmer dvojhodinovom rozhovore spolu hovorili najmä o situácii okolo bývalého arcibiskupa Trnavskej arcidiecézy Róberta Bezáka. Na záver rozhovoru citoval Tomáš Halík Jana Husa ako odkaz pre slovenských biskupov i Róberta Bezáka: „Milujte se a pravdy každému přejte.“ Pravda je veľmi dôležitá hodnota a práve preto je potrebné dopriať druhému človeku vnútornú slobodu, aby ju mohol vnútorné prijať, nemôže byť vtĺkaná násilím alebo manipuláciou, uviedol.

V rozhovore, okrem iného, povedal, že v určitých cirkevných štruktúrach vládne strach zo zmien v spoločnosti, ktorým ľudia nerozumejú, nedokážu ich zastaviť a zároveň vidia, že ten typ, akým prezentujú cirkev, prestáva byť účinný. Tradičná zbožnosť má svoju kultúresociálnu biosféru a tou je, podľa Tomáša Halíka, tradičná dedina, ktorá modernizáciou mizne a tak tento typ zbožnosti stráca biosféru, v ktorej dokáže dýchať.

Časť kleru sa, podľa neho, sústreďuje iba na toto prostredie i keď vidí, že mizne a dostáva sa do zmätku, strachu a úzkosti. Človek, ktorý má strach, má tendenciu, že chce, aby z neho mali strach druhí, dodal. Celý rozhovor je k dispozícii v dvoch častiach na internetovej stránke www.tyzden.sk Křesťan dnes

Z JEDNÁNÍ CÍRKEVNÍHO...

Dokončení ze strany 1

zastupitelstvo rovněž diskutovalo o podmínkách pro udělení svátosti kněžského a jáhenského svěcení, jak je stanovuje současný Řád duchovenské služby, a pověřilo biskupský sbor, aby ve spolupráci s br. děkanem HTF UK a br. přednostou naukového odboru připravili návrh na novelizaci těchto ustanovení, který by lépe odpovídal současné situaci a potřebám církve.

Jana Krajčřířková, tajemnice ÚR

Zpráva z mimořádného zasedání ústřední rady 25. ledna

Ústřední rada vyzývá všechny členy ČČSH, aby v současných diskusích o řešení významných problémů a o budoucím směřování naší církve důsledně rozlišovali usnesení formulovaná, projednaná a schválená v řádně a demokraticky zvolených orgánech církve od argumentů, stanovisek a názorů jednotlivců a zájmových skupin.

Ústřední rada ČČSH vyhlašuje výběrové řízení na místo vedoucího redaktora/redaktorky Českého zápasu, periodického tisku ČČSH

Předpoklady: VŠ vzdělání (teologického nebo žurnalistického směru, popř. jiné humanitní), praxe v oboru, publikační činnost, schopnost kreativního myšlení, základní znalost používání grafických programů na PC, ochota učit se nové věci, členství v ČČSH, občanská bezúhonnost.

Přihlášku obsahující životopis, motivační dopis, kontaktní údaje a případně reference zašlete do 1. 3. 2013 na Úřad ÚR ČČSH k rukám ředitelky poštou na adresu: ÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, nebo e-mailem: katerina.kozakova@ccsh.cz, termín nástupu 1. 4. 2013, plat dohodou.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Pokušení na poušti

Chcete-li se dozvědět, co Pán Ježíš odpověděl pokušiteli, začněte v našich zvláštních hodinách vyškrtávat písmena počínaje tím, na které ukazuje velká ručička, a dále vždy každé šesté, které ještě není škrtnuté.

(Řešení z minulého čísla: Vyvolený Syn).

Jana Krajčřířková

